

Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 86, fredag den 24. januar 2025

Ikke korrekturlæst

DENNIS SMALL: Godmorgen alle sammen; god eftermiddag; god aften, alt efter hvor I er forbundet fra. Velkommen til Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 86. Mit navn er Dennis Small; jeg er en af ordstyrerne sammen med Dennis Speed og Anastasia Battle, som vil slutte sig til os om lidt.

Vi har tydeligvis en meget hurtigt skiftende international situation, som vi vil diskutere. Dette er vores 86. ugentlige møde i træk; etableret med den hensigt at forene kræfterne internationalt til menneskehedens fælles formål, det åbenlyst samlende mål at etablere fred baseret på en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Vi har gjort betydelige fremskridt; verden er dog stadig et usædvanligt farligt sted, men samtidig et sted med enorme muligheder og potentiale.

Vi har en række talere på programmet i dag. Vi begynder om et øjeblik med Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Derefter har vi oberst Richard Black – eller senator, tidligere statssenator fra Virginia; Graham Fuller; også Larry Johnson. Og så har vi et videointerview med Alan Lee Green om situationen i Israel og Gaza. Så lad mig uden videre give ordet til Helga for hendes indledende bemærkninger.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig byde jer alle sammen velkommen. Jeg tror, at verden er lettet over, at vi har fået en ny præsident i USA, og selv om ikke alt allerede er klart, hvordan det vil gå, og vi har flere mennesker, der er mere i stand til at fortælle os indefra, hvad der kan forventes af

Trump, kan jeg kun tale om den overordnede situation, og hvordan det ser ud fra Europa, fra resten af verden. Jeg synes bestemt, det er en lettelse; jeg synes, der faldt en bombe med det samme, da præsident Trump underskrev en bekendtgørelse om, at dokumenterne om mordet på John F. Kennedy vil blive frigivet om 15 dage. Det er en bombe, fordi det bliver en Pandoras æske, som vil føre verden til mange tråde, der fører til, hvad der er gået galt med USA op til det, folk kalder den dybe stat. Det er i hvert fald, hvad jeg er ret sikker på vil ske.

Hvad angår mordene på Robert Kennedy og Martin Luther King, har han sagt, at det vil blive offentliggjort om 45 dage. At alle de frigivelser, som han havde sagt i sin første regering – jeg tror, det var i en diskussion med dommer Napolitano – han sagde: »Hvis du havde set, hvad jeg så, ville du heller ikke have frigivet dem.« Men nu har han åbenbart skiftet mening, og han sagde, at det har været længe undervejs, og at det er i offentlighedens interesse, at de bliver frigivet. Så det her er virkelig stort. Det vil få internationale følgevirkninger af indlysende grunde.

I dag er det også den 24. januar, så om seks dage, den 30. januar, finder der ifølge Politico høringer sted i Senatets efterretningskomité og retsudvalg, mærkeligt nok efterfulgt af et møde for lukkede døre. Jeg ved ikke, om det er normalt. Måske kan en af talerne efter mig kaste lys over, hvad det betyder. Under alle omstændigheder er det meget lovende tegn.

Der er mange, mange andre ændringer på vej, nogle af dem helt sikkert gode, nogle af dem problematiske, i hvert fald set fra et internationalt synspunkt. En af dem er, at præsident Trump i går aftes fortalte journalister, at han mente, at NATO burde tages op til revision, og at han ikke var sikker på, at USA skulle betale noget for det. Det er ikke den værste ting i universet. Men hvad angår de allierede, sagde han, at han ikke er sikker på, at USA beskytter dem; de beskytter ikke os (dvs. amerikanerne). Så krævede han, at europæerne skulle bruge 5 %

af deres BNP på militærudgifter, hvilket jeg synes er helt uacceptabelt set fra et europæisk synspunkt, fordi den i forvejen katastrofale økonomiske tilstand i for eksempel Tyskland simpelthen ville bringe det ud over kanten. Der går rygter om, at han vil trække 20.000 tropper ud af Europa, måske for at flytte dem til Stillehavsområdet; det er endnu ikke helt klart.

Den anden situation er naturligvis, hvad der vil ske i Mellemøsten. Man må give præsident Trump æren for, at han fik våbenhvilen i stand. Det er meget tydeligt, at der allerede i marts var en plan, som var klar til at blive underskrevet, men Biden og Blinken håndhævede den ikke. Præsident Trump sendte sin udsending Steven Witkoff, som tydeligvis leverede en besked, der tvang Netanyahu til at overholde den. Det beviser, at det kunne have været gjort hele tiden; hvilket betyder, at alle de mange dødsfald, der er sket siden da, går ind på Biden-administrationens konto.

Situationen er langt fra afklaret, for spørgsmålet er, om der kommer en fase to og tre, eller om Israel – efter pres fra nogle i regeringen – bare vil springe det hele over, når alle gidslerne er afleveret af Hamas, og så vil de ellers bare gå tilbage til deres tidligere fremgangsmåde – det er ikke så klart. Private sikkerhedsfirmaer fra USA og Egypten er ved at blive indsat for at overtage sikkerhedskontrollen i Gaza. Jeg ved ikke, om disse private sikkerhedsfirmaer er beskyttelsen mod en optrapning af situationen. Palæstinenserne store bekymring er naturligvis, at der på Vestbredden vil ske en gentagelse af det, der lige er sket i Gaza, for i den seneste tid er der blevet oprettet snesevis af nye checkpoints, som forhindrer landmænd i at nå deres gårde og oven i købet afspærrer hele byer som Hebron og Betlehem. Der er stor bekymring for, at Vestbredden stadig skal renses, som det blev forsøgt i Gaza.

Under alle omstændigheder er det, vi gør – og vi vil høre noget af dette – at vi opfordrer til en øjeblikkelig

iværksættelse af en anden politik med Oase-planen: For hvis den amerikanske regering nu ville lægge deres vægt bag Oase-planen– hvilket ikke kun betyder den økonomiske genopbygning af Gaza, men den økonomiske opbygning af hele regionen med produktion af mere vand, med skabelse af industriproduktion, landbrug, infrastruktur, ville man skabe en dynamik for fred. Så vi har opfordret alle deltagere i IPC-processen og også tidligere konferencer afholdt af Schiller Institutet til at støtte Oase-planen og sætte den på dagsordenen. Det kan være et kort vindue af muligheder, hvor situationen kan ændres. Så jeg opfordrer jer alle til at støtte det, og vi vil diskutere det under hele dette opkald.

Andre emner, som er relevante, er naturligvis, at vi ved, at det transatlantiske systems virkelige akilleshæl er det transatlantiske systems forestående konkurs. Og præsident Trump har i sin tale i Davos valgt at tackle det på sin måde, Trump-måden, ved at opfordre hele verden til bare at investere i USA, nyde godt af de største skattelettelser, man kan få nogen steder, have de billigste energipriser. Og hvis I ikke gør det, vil I blive udsat for massive toldsatser, og milliarder af dollars vil blive skubbet ind i det amerikanske statsbudgets kasse på denne måde, siger Trump. Han roste saudierne for, at de allerede havde lovet at investere 600 milliarder dollars i USA, og bad dem om at opgradere det til 1 billion dollars. Så han har allerede annonceret 25 % told mod Canada og Mexico. Han har endnu ikke sagt noget i forhold til EU.

Jeg kan kun sige, at toldpolitikken er et meget, meget problematisk værktøj. Den tyske industri er f.eks. allerede påvirket af deres investeringer i Mexico, hvor de producerer biler og andre ting til det amerikanske marked. Så hvis der nu også gennemføres told i forhold til EU, kan det være ødelæggende for Europa. Og det kan føre til en kortsigtet fordel for USA, men det vil helt sikkert forværre forholdene på den internationale scene, fordi toldsatser er værdifulde,

hvis de beskytter et nyt land, men ikke som et politisk middel blandt verdens store økonomier. Det vil vise sig, og det kræver, at vi griber ind.

Udenrigsminister Rubio har meddelt, at hans første rejse går til Panama, hvor han naturligvis vil diskutere Panamakanalen og kinesernes rolle, ikke kun i Panama, men i hele Latinamerika. Vi har hele tiden sagt, at Latinamerikas problemer bedst kan løses, hvis USA og Kina arbejder sammen, f.eks. i projekter som den bi-oceaniske jernbane, og ikke ved at fortsætte den politik, hvor Biden-regeringen truede de latinamerikanske lande med at afbryde forbindelserne til Kina. Det må vi også vente og se.

Situationen med EU er ellers den, at EU helt klart er ved at flippe ud. Alle pro-atlantikerne er i oprør, men de centrifugale tendenser i EU er der. Den pro-atlantiske fraktion opfordrer nu til militarisering for at kompensere for det, som USA ikke investerer i våben og tropper osv. Det er meget dårligt for Tyskland. Vi har en kanslerkandidat fra CDU, som fører i meningsmålingerne, Friedrich Merz, som i sin tale i Davos sagde, at det ikke er noget problem, hvis Trump vil have os til at investere mere i USA eller købe flere produkter fra USA. Vi kan købe flere våben, vi kan købe mere LNG-gas – den gas er fem gange så dyr som i USA. Med andre ord vil det ruinere Europa og Tyskland. Så var han naturligvis chef for den europæiske bestyrelse i BlackRock, før han genoptog sin karriere i CDU. Der er en video af Kennedy Jr. om BlackRock. Jeg kan kun råde jer alle til ikke bare at se denne video, men at give den den bredest mulige distribution. Den er fremragende. Det, Kennedy gør i den video, er at vise præcis, hvordan BlackRock-strukturen står bag krigene; hvordan de ejer alle de militærindustrielle firmaer, våbenproducenterne, hvordan de virkelig står bag Wall Street-systemet som sådan; og også, hvordan de allerede er klar til at springe ind i genopbygningen af Ukraine. Hvis denne Merz blev kansler, tror jeg, det ville være det værste resultat, fordi han ønsker at

sende de tyske Taurus-missiler til Ukraine, selvom USA nu regeres af en anden præsident. Så det bedste ville være, hvis Trump ændrede dynamikken i de fire uger, før vi har det tyske valg den 23. februar; for det er ikke skrevet i sten, at Friedrich Merz skal blive den nye kansler, hvilket jeg tror ville være meget dårligt.

EU er i en tilstand af total uorden. Det er ikke uden fare: For i Slovakiet har premierminister Robert Fico – der som bekendt blev udsat for et mordforsøg, hvor han beskyldte udenlandske kræfter for at stå bag. Nu indkaldte han for to dage siden det slovakiske sikkerhedsråd til et krisemøde og sagde, at der er en umiddelbar trussel om at vælte den slovakiske regering, og at udenlandske agenter og eksperter allerede er i landet. Så det skal man holde øje med. Også det faktum, at EU's såkaldte udenrigsminister er Kaja Kallas fra Estland, og hun er den værste høg, du nogensinde har hørt om; hun er værre end von der Leyen, værre end nogen anden. Hun render rundt og siger, at Rusland er en eksistentiel trussel mod EU, hvilket fik lederen af Patriotpartiet i Frankrig til at kalde hende en skør person. Det kan jeg ikke modsige hende i.

Til sidst vil Trump tage til Los Angeles og se på resultatet af brandene. Der skal man lægge mærke til én ting: Disse brande er tydeligvis ikke en naturkatastrofe. Trump bemærkede selv, at vandforsyningen var blokeret, hvilket ville have genopfyldt reservoierne, så brandvæsenet kunne slukke flammerne. Men i højere grad er det resultatet af, at NAWAPA (North American Water and Power Alliance) ikke blev bygget i 1960'erne. Det ville have bragt vand ned fra den nordvestlige del af kontinentet fra Mackenzie og Alaska River Basins. Og med tiden ville det have ført til udvikling af vegetation, regionale vejrsystemer og mere regn. Dybest set ville de ekstreme vejrmønstre ikke have udviklet sig; man ville have haft en forbedring af tørkerne og ørkenvindene, herunder Santa Ana-vindene. I denne sammenhæng vil jeg gerne understrege, at

både præsident John F. Kennedy og hans bror Robert Kennedy i 1960'erne gik ind for at bygge dette NAWAPA-projekt. Det faktum, at de blev myrdet, har helt sikkert bidraget til det resultat, vi har set med disse brande. Så man kan sige, at der med disse mord er noget, der hedder naturlov, og at hvis man ikke stopper det og afslører mørklægningen, så er der en kraft, der hedder naturlov, der virker. Jeg tror, at brandene i Californien er en afspejling af en sådan naturlov.

Så endnu en grund til at se frem til offentliggørelsen af disse filer, og jeg vil gerne sige, at verden naturligvis er i en helt anden situation end for en uge siden. Det er meget lovende, men det er også stadig muligt, at mange ting kan gå galt. Derfor er vores fokus på løsninger, Oase-planen og mere generelt, at vi absolut er nødt til at overvinde geopolitik og gå over til et nyt paradigme for samarbejde mellem landene i Vesten og landene i det Globale Syd i skabelsen af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten. Jeg tror ikke, at fred i verden vil blive opnået uden den betingelse. Jeg vil gerne takke jer.

Bemærkninger under diskussionen:

Jeg tror, at den ene ting, man virkelig skal forstå, er, at denne Oase-plan efter min mening kun vil fungere, hvis de store strategiske parametre ændres. De er ved at ændre sig. Som briterne sagde siden Sykes-Picot, har hele regionen altid været et cockpit for geopolitisk manipulation, det store spil, som Brzezinski talte om. Så derfor har alle de beslutninger, der er truffet på jorden, altid haft den strategiske baggrund. Jeg er helt sikker på, at den eneste sikre måde, hvorpå Oase-planen kan realiseres, er, hvis stormagterne bliver enige om det. Men det er et potentiale, som nok aldrig har været så tæt på som lige nu, for da præsident Trump ringede til præsident Xi Jinping, diskuterede de, og Trump sagde, at hvis USA og Kina arbejder sammen, kan vi løse alle problemer på planeten. Jeg er helt sikker på, at det er sandt, at det kan lade sig

gøre. Og hvis der er et forsøg på at anvende det princip i Mellemøsten, skal det være nu. Jeg tror, at Kina har potentiale til at arbejde sammen med USA om at yde teknisk bistand – vi havde en konference på Schiller Institut i begyndelsen af december, hvor det spørgsmål blev diskuteret, og en af de eksperter, der talte om det, var professor Zhang Weiwei fra Fudan University. På den konference sagde han, at Kina har midlerne til at gennemføre Oase-planen.

Der er andre kinesiske forskere som Ding Yifan, der har skrevet en hel bog om kinesiske udviklingsplaner, herunder omdannelsen af en stor ørken i det nordøstlige Kina, hvor der absolut intet var før; det var ørken, det var fattigdom. Ved hjælp af moderne metoder til at skabe nyt vand var Kina i stand til at overrisle et område på størrelse med Tyskland! Hvor der før var ørken, er der nu skove og landbrug, turisme. De fattige bønder er blevet rige landmænd, og der er generel velstand. Så Kina har tilbudt at hjælpe i andre regioner i denne store ørken, som strækker sig fra Afrikas Atlanterhavskyst, hele vejen gennem Sahel-zonen, Sahara, til den saudiske halvø og hele vejen til Iran, ind i Kina og nordpå: Hele dette gigantiske ørkenbælte, som vokser lige nu, kan vendes med moderne teknologiske midler.

Jeg ville virkelig se det som en utrolig chance, hvis der blev indgået en aftale mellem USA og Kina – og så kan andre lande også komme i spil. Er det virkelig i Israels interesse at blive ved med at producere fjender, generation efter generation; især efter den seneste udvikling er der mange eksperter, der har udtrykt bekymring for, at dette kan være begyndelsen på enden for Israel. For hvis du får så mange mennesker omkring dit territorium til at begynde at hade dig endda mere end før, bør dette betragtes som en massiv sikkerhedstrussel mod Israel. På den anden side, hvis alle naboerne – Golfstaterne, som har enorme midler; Saudi-Arabien, Emiraterne, Qatar, nogle af de mindre stater, de har alle en interesse i, at denne region bliver rig og velstående. Når man

begynder at overrisle regionen og gøre den til et nyt grønt land – et nyt grønt land behøver ikke kun at være i Grønland, for Grønland blev kun kaldt Grønland, fordi der var en tid, hvor der var en masse vækst, fordi vejrcyklussen havde skabt varmere vejr. I dette tilfælde kunne det blive et grønt land som følge af menneskelig indgriben.

Så jeg tror, at potentialet er der. Jeg tror, at nabolandene enten har potentialet til at hjælpe, eller at de selv er i stor nød – som Syrien, som Yemen, som Irak, som Afghanistan. Stormagter som Iran, Indien, Rusland og Kina har alle en interesse i, at denne region bliver fredelig. Ingen har interesse i, at det forbliver en kilde til terrorisme og ustabilitet, bortset fra de kræfter i verden, der stadig tror, at de kan manipulere gennem geopolitiske spil, som har været deres specialitet i årtier eller århundreder. Jeg tror, det er et enormt potentiale. Det er derfor, vi har opfordret til en omfattende mobilisering: Vi ønsker at generere udtalelser, vi ønsker, at folk skal diskutere det. Vi vil have folk til at sige: »Ja, det er den løsning, vi vil støtte.« Jeg tror, at vi på nuværende tidspunkt kan påvirke klimaet fuldstændigt, så det sker...

[Senere i diskussionen]: Jeg tror, at hvis alle de redigerede steder og så videre bliver offentliggjort, så tror jeg, at det vil føre til sandheden, for når man forsøger at beskrive en historisk begivenhed af sådanne dimensioner, så længe man befinder sig i journalistikkens og historikernes verden uden dokumentation, så sammenligner jeg det med Seymour Hershs historie om sabotagen af Nord Stream. Han lavede en undersøgelse, som jeg tror viser sig at være ret tæt på den egentlige sandhed. På samme måde tror jeg, at Oliver Stones film om John F. Kennedy, ud fra alt det, der er offentliggjort, nok er den nærmeste tilnærmelse til det, der faktisk skete. Hvis man ser historisk på det, så var det paradigmeskifte, der skete i amerikansk politik, ikke kun med mordet på Kennedy, men især med Warren-kommissionens

mørklægning, den absolutte ændring mellem USA som republik og Kennedy som en ung, håbefulld præsident, der havde en enorm vision om, hvad der skulle gøres i verden. Og hvis man så ser på, hvad der skete bagefter med hensyn til overtagelsen af den dybe stat, hvis man vil kalde det det – så er det som nat og dag.

I anledning af 50-året for opførelsen af Mozarts *Requiem* gjorde vi det i katedralen i Boston, 50 år efter at den faktiske opførelse fandt sted. Det blev dirigeret af Schillers orkester og kor; det er smukt, og du kan stadig se det online på vores hjemmeside. Men vi blandede det med klip fra Kennedys taler, og hvis man lytter til disse ord, var de så helt anderledes end noget andet fra præsidenterne siden. Forhåbentlig vil præsident Trump finde tilbage til den form for optimisme. Men det, vi ser, er ikke bare en forbrydelse og et cover-up, men vi ser et kup mod selve ideen om Amerika som en republik, som Kennedy nok var den sidste repræsentant for, på trods af nogle af hans mangler. Jeg tror, at hvis man lytter til, hvad han havde at byde på, så var det et helt andet Amerika. Det var det Amerika, som folk i hele verden *elskede*. Se, hvad der er sket med den måde, folk ser på USA i dag.

Så jeg tror, at det, der er på spil her, er noget meget større end mordet som sådan. Det er hele forvandlingen af USA fra et håbefuldt land til et land, som er blevet frygtet og næsten hadet af mange lande, mange mennesker i verden. Så ved at afdække det, tror jeg, at det har en enorm chance for at rette op på meget og sætte Amerika tilbage på det grundlag, det blev sat på, da den amerikanske revolution skabte et vandskel, da Amerika førte den første antikoloniale krig mod det Britiske Imperium. Jeg tror, det vil gøre det muligt for USA at slutte sig til den Globale Majoritets antikoloniale kamp, fordi det er som en katarsis: Det er som at befri USA for alle de dårlige ting, der er sket i mellemtiden. Det er min opfattelse... .

[Svar på et andet spørgsmål] Jeg tror, at den bedste vinkel til at løse det problem er, at Trump-administrationen tydeligvis består af mange forskellige typer personer. Man kan diskutere med Kennedy Jr. om fordelene ved hans vaccinationspolitik og så videre. Men se på den video, han lavede om BlackRock. Som jeg sagde tidligere, er denne video en bombe. Hvis man vil gøre op med USA's karakter af imperium, kolonialistisk udbytter og alt muligt andet, så lad os håbe, at dette budskab fra Kennedy – som trods alt er minister i regeringen. Det er det problem, der skal afhjælpes, for vi befinder os i et hav af forandringer i international politik, hvor den Globale Majoritet – det er 85 % af menneskearten – i form af BRIKS, SCO, ASEAN, Den Afrikanske Union, Den Eurasiske Økonomiske Union og mange andre lignende organisationer, de bevæger sig lige nu i retning af et verdenssystem med suverænitet: hvor hvert land respekterer suveræniteten og forpligter sig til ikke at blande sig i de andres indre anliggender og til at respektere de forskellige sociale systemer i overensstemmelse med de fem principper for fredelig sameksistens. Jeg tror, det er en model for international politik, som vil blive mere og mere attraktiv. Hvis visse ting bliver rettet, og hvis USA ønsker at være en del af den, ville det være fantastisk. Det er ikke i modstrid med den.

Så jeg tror, at nøglespørgsmålet er, hvad Trump vil gøre i forhold til Biden-regeringens og mange tidligere regeringers ønske om, at USA forbliver verdens eneste hersker med unipolær kontrol over verden, hvilket går hånd i hånd med BlackRock og det militærindustrielle kompleks? Eller bliver USA med Trump et land blandt mange ligeværdige lande, større, fint nok; det er der ingen, der vil benægte. Men vil USA gå i retning af det, der sker i øjeblikket med hensyn til de tektoniske forandringer i verden? Derfor synes jeg, at Kennedys video er helt afgørende, fordi den sætter fingeren på det problem, som skal løses...

[Lidt senere igen]: Jeg er enig med Larry [Wilkerson].

Oreshnik-missilet har lagt spørgsmålet på bordet om, at der er et alternativ til simpel våbenkontrol, og det er, at man med metoden for videnskabeligt og teknologisk fremskridt til sidst kan finde måder at gøre atomvåben forældede på. Oreshnik er et stort skridt i den retning, fordi den sætter kraften i et konventionelt våben på lige fod med atomvåben, og der er i øjeblikket ikke noget forsvar mod det. Så jeg tror, at det åbner vejen – det er ikke det endelige svar – men jeg tror, at det gør spørgsmålet aktuelt, fordi våbenkontrol ikke fungerer. Jeg ved, at det var en stor debat omkring SDI på det tidspunkt. Mange mennesker var imod SDI med det argument, at det var en trussel mod våbenkontrol. Men hvis man ser på alle våbenkontrolaftalerne, så er de alle sammen væk; ingen af dem eksisterer længere. Medmindre der sker en større ændring, hænger fornyelsen af den nye START-aftale også meget i luften. Men tanken om, at de store atommagter kunne samle deres visdom og sammen undersøge måder at gøre atomvåben forældede på og fjerne det damoklessværd, der hænger over hovedet på den menneskelige befolkning, udelukker jeg ikke muligheden for, at det kommer ind i diskussionen. Jeg tror, det er en meget mere lovende vej end våbenkontrol, især med den fuldstændige mangel på tillid, der eksisterer på nuværende tidspunkt. Men jeg synes, det er en meget interessant vej...

Afsluttende bemærkninger:

Jeg ville næsten have svaret på det sidste spørgsmål på samme måde som dig (Dennis Speed), fordi »googling« er blevet et verbum – »at google«. Det er latterligt. Under alle omstændigheder, hvis man begynder at se på, hvor meget den narrative kontrol er en faktor i det, der kommer ud om den ene og den anden styrke, er det forbløffende.

Jeg vil gerne svare hr. Lenkait (jeg håber, jeg udtaler navnet rigtigt): Pointen er, at historie ikke er histomat og ikke diamat (det er de tyske kortformer for historisk materialisme og dialektisk materialisme), fordi det ikke er en deterministisk proces. Men når man befinder sig i en periode

som den nuværende, hvor et system på 500 år er ved at være slut, så er det en hel æra, der er ved at være slut: Det er ikke kun efterkrigsordenen, det er ikke kun post-koldkrigsordenen, som smuldrer, og nye udviklinger finder sted. Det er bogstaveligt talt en æra! Og jeg har gentagne gange sagt – og jo længere denne proces varer, jo mere overbevist bliver jeg om, at jeg har fuldstændig ret – at den aksiomatiske ændring i, hvad folk tror og tænker mellem det gamle system, den gamle æra og den nye æra, som vi er på vej ind i, er lige så forskellig som ændringen fra middelalderen til den moderne tid. Eller, hvis du vil se konkret på det, fra hvad folk troede på i det 14. århundrede med den sorte død, overtro, hekseri og det helt, helt anderledes billede af mennesket og opfattelsen af universet i den gyldne renæssance i Italien, og hvad der fulgte bagefter. Med andre ord havde folk i middelalderen ingen fornemmelse for videnskab, de havde ingen fornemmelse for viden. De troede på skolastikken, på peripatetiske læresætninger, på det rene sludder og vrøvl. Hvor mange engle kan sidde på et knappenålshoved? Den slags latterlige debatter. Og så med ankomsten af den nye æra, den gyldne renæssance i Italien, havde du pludselig videnskab, du havde individets rolle som afgørende i udformningen af historien: Det var en helt grundlæggende ændring i den måde, folk tænker på.

Og jeg er helt sikker på, at det, vi oplever lige nu, er en slags fødselsveer for det nye system, der er ved at opstå. Det gamle system har stadig greb om mange mennesker, men den nye tænkning er ved at bryde igennem: Det bliver en æra med rationalitet, med meget mindre had og meget mere kærlighed, hvis man forstår kærlighed i betydningen Westfalske Fred, at kærlighed kommer til udtryk som at arbejde for den andens interesser som grundlag for fred, og det kan jeg se ske.

Så vær venlig at have et åbent sind. For vi oplever lige nu en af de mest spændende transformationer i historien, nogensinde i historiens lange bue, og vi bør tænke på, hvordan vi er nødt

til at forme dette. For et par dage siden havde jeg en fascinerende dialog med oberst Wilkerson. Han kom med et meget interessant forslag i løbet af diskussionen. På spørgsmålet om, hvad vi skal gøre med atomvåben, og hvordan vi får kontrol over det, sagde han: »Måske skulle vi bare tage alle de ni atommagter med til et møde i Genève og diskutere en ny måde at gribe det an på, hvordan vi kan eliminere den fare, der kommer fra disse våben.« Han sagde: »Ni, inklusive Israel. Israel indrømmer ikke, at de har atomvåben, men hele verden ved, at de har det.« Hvis der lige nu er en sådan bevægelse for virkelig at slippe af med atomvåben, fordi vi har indset, hvor farligt tæt vi kom på udslettelsen af den menneskelige art, udelukker jeg ikke muligheden for, at det kan lade sig gøre, fordi historie som sagt ikke er historisk materialisme, men individets rolle – især i sådanne utrolige transformationer: Det er det øjeblik, hvor ideer betyder noget. Man har perioder, hvor der i lang tid ikke kan ændres noget, alt synes at være skrevet i sten, i cement. Men så kommer en af de helt utrolige forandringer, og pludselig betyder ideer noget. Det er ideer, der kan forme historien.

Det er derfor, jeg siger, at hvis vi i Vesten vil være en positiv del af den nye verdensorden, der er ved at opstå, må vi skille os af med alt det dekadente kulturelle affald, som vi har akkumuleret i de seneste årtier. Og vi må vende tilbage til de bedste traditioner, vi havde i Tyskland, Italien, Frankrig og USA, og hente styrke i de bedste traditioner og definere fremtiden ud fra det synspunkt. Ligesom asiaterne gør, ligesom afrikanerne i stigende grad gør. Og så har vi en positiv fremtid.

Så tænk ikke lineært i et øjeblik med så store forandringer som nu. Men vær åben for *virkelig* store idéer. Den bedste kilde er at tage alle de bedste tænkere fra fortiden – fra Platon, Konfucius, Leibniz og mange, mange andre – og så styrke dit sind med disse ideer og derefter komme med nye ideer til fremtiden. Det er det, vi skal gøre meget hurtigt:

Bevæge os konkret med Oase-planen for at gøre det til vores tids momentum, og jeg tror, vi kan skabe et mirakel. [hzl/dns] [ssu]